

Stavba sociálního a pastoračního objektu

Jak již byli čtenáři ŽF informováni v předchozích oznámeních, je na základě jednání pastorační rady rozhodnuto o vybudování nového objektu ve farním dvoře, který bude sloužit potřebám všech účastníků bohoslužeb, mládeži a dalším uživatelům.

Jde o stavbu zahrnující sociální a hygienické zařízení, dále víceúčelovou shromažďovací místnost určenou zejména pro mládež (skautská klubovna, zasedací a výukový prostor apod.) a dvojgaráž nahrazující současné nedostatečné umístění osobních aut našich kněží.

Názorný snímek ukazuje půlenou budovu situovanou ve spodním rohu farního dvora. Její levou část (při čelním pohledu – bližší sakristii) tvoří komplex sociálního zázemí, které obsahuje: WC pro muže, WC pro ženy, WC pro tělesně postižené a dále místnost, kde se bude možno postarat během bohoslužeb o kojence, malé děti, případně i o zdravotně indisponované osoby. Počítá se zde i s prostorem pro sprchový kout a malou úklidovou komoru.

Z chodby tohoto přízemního křídla vede několikastupňové schodiště do patra druhé – pravé části budovy, kterou zabírá v celé ploše shromažďovací místnost – klubovna (plánovaná výměra činí 38,20 m² přibližně čtvercového

půdorysu). Spodní patro pod touto částí budovy bude využito pro garážování dvou osobních vozidel.

Pastorační rada na svém mimořádném jednání dne 14. února 2006 vyslechla informace o předběžném odhadu rozpočtu stavby a přijala rozhodnutí o postupu při schvalování projektu a krocích při realizaci stavby. Jelikož je dnes odhadnutá částka celkové ceny stavby asi zhruba 1,8 mil. Kč (cena bez DPH), bude zásadním rozhodnutím, zda provést stavbu v jedné eta-

pě (například i s rizikem zadlužení farnosti) nebo volit budování po částech – podle finančních možností. Je jisté, že nelze reálně počítat s jinými zdroji financí

kromě výtěžků nedělních (či mimořádných) sbírek, a tím více tedy platí slova faráře O. Pavla o tom, že svými příspěvky a dary – případně později i pracovní výpomocí – vyjádří farníci podporu této naší společné akci. Na účel uvedené stavby byl zřízen samostatný podúčet – 19-1763697349/0800, jehož stav bude pravidelně zveřejňován, aby tak měla celá farnost možnost průběžně sledovat, jak se dílo daří.

Za pastorační radu Václav Dřímal, sekretář

Období takzvaného katechetického hnutí

Na sklonku 19. století začíná další katecheticky významné období, označované odborníky jako „přechod od katechismu ke katechezi“ či údobí tzv. katechetického hnutí. Toto údobí, pokračující až do 2. vat. sněmu, je v naší katolické církvi charakteristické působením celé série hnutí: lze zaznamenat rozvoj biblického bádání, znovu probuzený zájem o patristiku a další. Pro bližší představu je třeba říci, že tato hnutí byla v podstatě vždy dílem velmi malých skupin či dokonce jen jednotlivců; existovala prostě zásluhou několika mála osob, citlivých na požadavky své doby a schopných posuzovat skutečnost se smyslem pro budoucí vývoj. V katechetické oblasti se jedná o ony statečné osobnosti, které měly odvalu poukázat na to, že dosavadní styl katechizace (spočívající v memorování katechismových formulí ve školním prostředí) je vzhledem k cíli katecheze stále

méně účinný. Těmto lidem bylo jasné, že je třeba změny, že je třeba trpělivě a neúprosně hledat a zkoušet metody nové. Zajímavé je, že v některých zemích to nebyli pouze příslušníci kléru (tedy muži), ale naopak ženy, které díky svým bohatým zkušenostem z náboženské výchovy dětí školního věku se v některých zemích octly přímo v čele průkopnického hledání nové katechetické pedagogiky.

Prvním výrazným momentem v celku úsilí o obnovu katecheze bylo tedy úsilí o obnovu metod. Ve střední Evropě jej reprezentuje zejména skupina kolem A. Webera a H. Stieglitze v Mnichově. Jmenovaní stáli u zrodu tzv. mnichovské metody výuky náboženství, známé též pod názvem metoda psychologická, protože se snažila uplatnit poznatky z psychologie vývoje osobnosti dítěte.

dokončení na straně 5

Nový provinciál České dominikánské provincie

Novým provinciálem České provincie Řádu bratří kazatelů – dominikánů byl 23. ledna 2006 zvolen P. Benedikt Tomáš Mohelník OP z Valašského Meziříčí.

Narodil se roku 1970 ve Valašském Meziříčí. Řádové sliby složil v roce 1990. Na kněze byl vysvěcen v roce 1995. Primiční mši svatou sloužil v témže roce ve farním kostele ve Valašském Meziříčí. Základní teologická studia absolvoval na CMTF University Palackého v Olomouci, postgraduální doktorandské studium na teologické fakultě University Fribourgu (Švýcarsko). Je lektorem dominikánského Generálního studia a dlouholetým předsedou liturgické komise České dominikánské provincie.

Reality show – realita, která vychovává

Do života nám vtrhla nová „realita“, reality show.

Naše diskuse se točí okolo ní, tříbí naše postoje a vyzývá k zaujetí stanoviska. Už v srpnu zazněly první dotazy pedagogů a rodičů: Co s tím? Jaké my pedagogové, my rodiče, máme zaujmout postoje?

Reality show nám předkládá „reálný život“ bez příkras. Jaký je to život? Je to život zachycující starosti nás všedních lidí? Těžko. Život ukazující starosti a problémy různých generací a jejich soužití?

Setkáváme se v ní s generací jedinou. Je to skupina vytvořená průměrem reálné populace co do názorů, postojů, zájmů? Ani to ne. Naši Vyvolení, naši velcí i malí bratři jsou všechno, jen ne jedni z nás, běžných lidí.

Naše reality show totiž není reálná. Nastiňuje problémy? Jistě. Ale jaké? Vztahy mezi přáteli, manžely, rodiči a dětmi, dospívajícími nebo vztahy mezi generacemi? Hovoří snad o lásce, ideálech, zklamáních, výhrách i prohrách života? Ne. Hraje si na něco, čím není. Je totiž umělou show.

Ale navzdory tomu vychovává. Staví nám a naší mladé generaci před oči nereálnou realitu. Ukazuje hrubost bez příkras, žádoucí životní styl luxusních vil, plných vulgárních projevů ve vztazích mezi lidmi, svět nadměrné konzumace alkoholu, časté konverzace o sexualitě téměř s rysy obscénnosti, agrese, sobectví.

Klíčem k podstatě člověka je symbol. Jeden obraz vydá za tisíce slov. Naše reality show staví před oči veřejnosti, dětí, dospívajících, obrazy. Bez váhání překračují hranice soukromého a veřejného. Nenápadně, téměř neviditelně, přivykáme ztratit intimitu. Vedeme další generaci ke ztrátě jednoduché senzibilizace, citlivosti k druhému, k okolnostem života, jeho výzvám. Ztráta intimity potlačuje důstojnost člověka, zbavuje ho identity. Chování zbažené identity

vede ke stavu znečitlivění podobného stavu sociální hypnózy, lhostejnosti, manipulovatelnosti.

„Vím, že je to nemorální, ale člověka to baví,“ říká jeden ze studentů SŠ.

„Dívám se. Víte co mě štve nejvíc? Díváme se všichni a přestáváme žít svým vlastním životem, žijeme životem jejich.“

Normou chování se stává show, která nezná bratra, potlačuje spolupráci, porušuje intimitu, vyzdvihuje individualismus, boj o moc. Za realitu vydává pokřivený obraz skutečnosti.

„Sex má své dno...“ říká Dr. Plzák. „Pod ním je prázdno, protože sex má své limity.“ Sex vystavovaný na veřejnosti

vede ke zbanálnění. Není jen faktorem budujícím, ale i faktorem rozvrtným. Na dně sexu je jeho zošklivění. Příliš lehce zaměňujeme lásku za sex, překračujeme hranice soukromí člověka a snižujeme tak důstojnost jeho vztahů. Povinností naší generace je vychovávat, vést, chránit mladou generaci. Děláme to formou velkých show, VyVolených, Velkých bratrů, Výměny manželek, pokřivených obrazů reality, které za realitu vydáváme. Média věří, že mladí lidé se „chytí“ a za našeho tichého souhlasu se tak děje.

Naším mlčením k podobným „realitám“ vychováme generaci neznající bratra, ztrácející citlivost, pochopení pro druhé, narážející na dno lásky, která přibližuje sex bez citu, vztahy bez rodin a rodiny bez vztahů.

Cestou působení nás rodičů a pedagogů je zejména cesta vlastního příkladu, vlastních postojů. Pokud chci své dítě dostat dál, než jsem sám, pak je musím „tlačit“. To však není výchova, ale „utlačování“. Naše postoje by měly být jasné. Kladme si otázky a hledejme odpovědi a vedme k tomu naše děti a mládež. Výměnou za reality show, za trochu pobavení, ztrácíme citlivost, chuť a sílu žít svůj život.

Posláním SMS zdánlivě rozhodneš o životě druhých, ale pod rukama ti utíká tvůj život. Pozorováním a sledováním vztahů druhých ztrácíš vztahy svoje. Prostá výměna manželek je zároveň výměnou maminek, změnou vztahů v rodině, rodičů a dětí, narušením soukromí.

Show jsou důkazem toho, že pro peníze lze obětovat mnoho, ale to neznamená, že hluboké vztahy a hodnoty jsou na prodej.

Zdánlivě si dnes náš svět hraje. Teprve v důsledcích poznáme, že jsme si hráli s ohněm a naši hračkou se stali ti, které zdánlivě milujeme, naše děti a naši mladí lidé, naše nová generace. Láska není především záležitostí slov, ale postojů a činů. Kdy se zasadíme o to, aby média, která ať o to usilují nebo ne, vychovávají, skutečně přinášely vyšší hodnoty než modely, které představují naši „Vyvolení“ a „Velcí bratři“? Toužíme opravdu tolik po světě, kde nikdo nezná bratra? Ne? Proč si potom na to hrajeme?

*Ing. Mgr. Marie Nováková,
učitelka a matka, místopředsedkyně Etického fóra ČR*

Pro s b a

Mohl by někdo darovat fenku Pražského krysaříka? Informace u o. Pavla.

Malé ohlédnutí

část II

V minulém čísle Života farností byla otištěna první část historického přehledu s názvem Malé ohlédnutí. K mému potěšení, na výzvu k dalším námětům a upřesněním došla do redakce první připomínka. Jedná se o rok úmrtí p. Jaroslava Ličky, dlouholetého kostelníka ve Valašském Meziříčí. Mimo kostelní službu měl se svojí manželkou asi 30 let na starosti také úklid kostela včetně praní všech bohoslužebných rouch. Jeho zásluhou byla naší farnosti zachována monstrance, kterou společně se svým synem Miloslavem v roce 1942 uschoval v Poličné, a tím ji uchránil před povinným odevzdáním zlata pro válečné účely. Monstrance byla potom vrácena na oltář až po skončení války. Pan Jaroslav Lička zemřel v r. 1979 v Brně, kde je také pochován. V r. 2003 zemřel ve Valašském Meziříčí jeho syn Miloslav Lička, který svým rodičům v kostele

dlouhodobě vypomáhal, ministroval a hrál na varhany. V domě, kde p. Lička bydlel se svojí rodinou, byla zbudována soukromá domácí kaple. Stalo se tak při rekonstrukci domu po ničivém požáru, který dům zasáhl v červenci r. 1928. Kaple byla povolena p. kanovníkem P. Eduardem Kavanem a vysvěcena P. Josefem Kubáčem v r. 1929. Byla zasvěcena Panně Marii, Královně míru, a pod její ochranu byli do budoucna svěřeni všichni obyvatelé domu, a to od stávajícího pokolení po všechna pokolení další. Kaple sloužila svým účelům až do r. 1962, kdy dům č. 83 na náměstí ve Valašském Meziříčí přešel do vlastnictví československého státu.

Za tyto rozšiřující informace jsem vděčný. Může to být výzva také pro ostatní pamětníky. Je dobře, pokud si své vzpomínky či další zajímavé události nenecháme pro sebe, ale obohatíme náš společný život.

P. František Urban, kaplan

Jméno	Funkce	Období	Poznámky
P. Josef Seget	děkan (arcikněž)	1934-1952	rodák z VM, 19. duch. správce rožnovské farnosti (počítáno od r. 1666); r. 1937 jmenován čestným kanovníkem kolegiální kapituly v Kroměříži, + r. 1959 v Rožnově pod Radhoštěm v 70. roce kněžské služby (ve věku 92 let), zde i pohřben
P. Ferdinand Sřelec	kaplan VM	1942-1947	poté duch. správcem v Lomnici u Rýmařova; od r. 1952 v Moravském Pisku; od r. 1956 v Místříně (děk. Kyjov); r. 1973 místoděkanem děk. Kyjov, zde + r. 1978
P. Jaroslav Kašpar	kněz - důchodce VM r. 2003 oslavil jubileum 60 let kněžské služby	vysvěcen 1943	za přečtení „nežádoucích“ pastýřských listů (list p. kardinála Berana z r. 1948, list českých a slovenských biskupů s názvem „V hodině velké zkoušky“ z r. 1949 aj.) a především za zakázanou práci s mládeží (tzv. Nová pracující mládež) byl P. Kašpar postaven státními úřady mimo církevní službu: v letech 1951-1960 postupně v komunistických věznicích ve Valdicích a na Mírově (díky přechodnému pobytu v Brně unikl přeložení do jáchymovských uranových dolů); ve VM od r. 1960 (jako účetní pro autoopravu a později v komunálních potřebách - kamenosochařství); teprve od r. 1974 může oficiálně vypomáhat v duch. správě ve farnosti VM i okolí (Zašová): cyklus biblických hodin na faře (setkání s mládeží aj. oficiálně probíhalo jako schůle), služba zповědníka a duchovního rádece; v letech 1984-1989 opět bez státního souhlasu; po revoluci učil gymnazisty náboženství; měl několik přednášek v rámci České křesťanské akademie; spolu s P. Janem Bittnerem (tehdy farářem v Hodslavicích) založil farní knihovnu; po odchodu P. Jana Valenty vedl přechodně I. neokatechumenátní společenství, od r. 1994 slouží jako presbyter II. společenství
P. Jan Donát Žilinský OFM	kněz - rodák z Poličné v červnu 2004 slavil 55 let kněžství	vysvěcen 1949	1950-1956 v koncentračním táboře v Želiví; poté 30 let jako klempíř na nucených pracích (asi 10 let v Praze); 1989-1990 ve farnosti Vidče; jako důchodce obětavě vypomáhá ve VM i v okolí
P. Josef Zmeškal	duchovní správce VM jednatel oddílu kopané od r. 1973 arcibiskupský rada	1950-1970	r. 1951 z kaplanů zůstává jen P. Wojnar a P. Běhal (ještě r. 1949 zde bylo 16 kněží); r. 1959 zrušen konvikt salvatoriánů (budova sloužila dlouhé roky jako LDN); r. 1962 likvidace starého městského hřbitova (dnes parčík podél Královny ulice); r. 1969 zbudována obřadní síň; ve stejném roce biřmování v Kelči (o. biskup František Tomášek) - 13 farníků z VM; P. Zmeškal vypomáhal jako důchodce až do + r. 1974 (zemřel na fotbalovém hřišti, pohřben na míst. hřbitově - rakev nesena místními fotbalisty)
P. Vladimír Tichý	katecheta - gymnázium VM	1950-1952	populární svými kázáními (stejně jako P. Albert Forgač, v této době farář v Choryni); odchází do Příbora, poté do Kozlovic u Frenštátu (obojí - děk. Nový Jičín) a do Doloplatz (děk. Olomouc), kde + r. 1972 (je zde i pohřben)
P. František Hučín	děkan	1952-1963	se sídlem na Horní Bečvě; v době 50. let bylo jmenováno více děkanů (o. arcibiskup Josef Karel Matocha), tato jmenování však nebyla schválena církevním tajemníkem (navíc o. arcibiskup byl od r. 1952 až do své smrti v r. 1961 internován ve své rezidenci a vedením diecéze byl pověřen generální vikář Josef Glogar)
P. František Wariš	kaplan VM	1951-1952	poté u PTP; postupně ve Zdouňkách (děk. Kroměříž), v Nivnici (děk. Uh. Brod), téměř 30 let v Dlouhé Loučce (děk. Šternberk); od r. 1996 jako důchodce ve Stěbořicích u Opavy, zde + r. 2001
pí. Marie Vaculíková	kostelnice v Brankách	1952-1978	zemřela při natahování hodin v kostele
P. Vladislav Ondřej Drda SDS	kněz - rodák z VM r. 2003 - 50 let kněžství	vysvěcen 1953 v Itálii	studoval v konviktu salvatoriánů ve VM; r. 1947 odchází do Itálie, po návratu r. 1991 ustanoven duch. správcem v Prostějově (farnost sv. Petra a Pavla), od r. 2003 je zde na důchodě
P. Th. Dr. Alois Vašica	kněz - důchodce VM titul arcibiskupský rada kanovník olomoucký	1956-1973	do VM přichází po propuštění z internace r. 1952 (předtím působil u sv. Mořice v Olomouci jako kanovník); zaměstnán v místní Mototechně; od r. 1956 vypomáhá ve farnosti se svolením církevního tajemníka; r. 1958 posvětil nové varhany ve VM; káže při mnoha významných událostech; + r. 1973, pohřben na místním hřbitově (velkolepý pohřeb)
P. Miroslav Čechal	duchovní správce v Lešné	1962-1974	r. 1964 začínají opravy farního kostela, po dobu nemoci (úraz na motocyklu) jej zastupuje P. Alois Vašica; r. 1972 v Lešné postaven kulturní dům (na místě orelského domu Domovina); P. Čechal odchází do Ostravy a poté do Kyjova; + r. 2004 na Velehradě ve věku 91 let

pokračování příště

Charita informuje

Tříkrálová sbírka posedmé

Letos se v naší farnosti již posedmé konala Tříkrálová sbírka. Celkem koledovalo na sedmdesát skupinek vedoucích a králů. Výtěžek z letošní sbírky bude využit na rekonstrukci střechy Azylového domu pro matky s dětmi v tísní v areálu bývalých kasáren a zbývající částka bude použita pro přímou pomoc rodinám a lidem v nouzi.

Při letošní sbírce jste celkem darovali 486 795 Kč; ve Valašském Meziříčí a jeho příměstských částech 309 993 Kč, dalších 176 802 Kč pak přidali lidé z okolních vesnic a Kelče.

Všem patří velké díky. A to nejen koledníkům a vedoucím, bez kterých by se Tříkrálová sbírka nemohla uskutečnit, ale i všem vám ostatním. Děkujeme vám nejen za vaše peněžité dary, které jste vhodili do tříkrálových pokladniček, ale také za vaši vlídnost, se kterou jste krále přivítali. A také nesmím zapomenout poděkovat za vaše modlitby, kterými jste nás provázeli.

Tříkrálovou sbírku 2006 bych zhodnotila jako velmi povedenou. Vybrali jsme sice méně než v loňském roce, ale děti byly moc spokojené. Tady jsou některé jejich ohlasy:

Monika a Eliška – Sedmého ledna 2006 jsme se zúčastnily Tříkrálové sbírky v našem městě a jeho přilehlém okolí. Všichni jsme byli rozděleni do skupinek, které obcházely předem dohodnuté úseky. Účelem koledování bylo hlásání radostné zvěsti o narození Ježíše v Betlémě a přijímání darů na dobročinné účely.

Většina lidí nás ochotně přijala, mnozí už na nás dokonce čekali. Ale našli se i takoví, kteří schválně neotvírali a ještě zpoza dveří volali, že nejsou doma. Obcházení daného úseku trvalo dost dlouho a byly jsme hodně unavené. Proto nás potěšilo, když jsme se setkaly s lidmi, kteří nás pozvali do domu, abychom se ohřály, nabídli nám horký čaj a svačtinu, většinou v podobě vánočního cukroví a ještě nám dávali různé sladkosti s sebou na posilnění (ty jsme si po koledování spravedlivě rozdělily ☺).

Rozdělení výtěžku Tříkrálové sbírky 2005 z rozhodnutí SČKCH a ACHO:

Celkový výtěžek	486 795 Kč
Charita Valašské Meziříčí	282 341 Kč (58%)
Arcidiecézní charita Olomouc	73 019 Kč (15%)
Krizový fond ACHO	24 340 Kč (5%)
Nouzový fond ACHO	9 736 Kč (2%)
Humanitární pomoc SČKCH	48 679 Kč (10%)
Sekretariát SČKCH	24 340 Kč (5%)
Režijní náklady sbírky	24 340 Kč (5%)

Nouzový fond Arcidiecézní charity Olomouc – tento fond je zřízen za účelem pomoci rodinám nebo jednotlivcům, kteří se ocitli v náhlé sociální tísní, a tato pomoc přesahuje možnosti jednotlivých Charit.

Krizový fond Arcidiecézní charity Olomouc – tento fond je zřízen za účelem pomoci Charitám a charitním projektům, které se ocitly v existenčních potížích.

Kristýna Gilarová, koordinátor TKS 2006

Nová Charitní rada

Od 1. února letošního roku začala při naší Charitě pracovat Charitní rada v novém složení. Členové rady jsou jmenováni prezidentem Arcidiecézní charity Olomouc na dva roky. Úloha Charitní rady je definovaná stanovami Arcidiecézní charity Olomouc a v krátkosti by se dala její role popsat jako poradenská. Závažná rozhodnutí – jako například vznik nové služby, výroční zpráva, rozpočet atd. – je ředitel Charity povinen prokonzultovat s touto radou.

Chtěla bych poděkovat odcházejícím členům předchozí rady – Václavu Dřímaloovi, Lence Husákové, Tereze Ševčíkové, Martinu Palyzovi, Mgr. Bohdanu Mikuškovi – za jejich obětavou práci a pomoc při budování charitního díla v naší farnosti.

Prosím Vás všechny o modlitby za toto dílo. A pokud máte nějaké náměty, připomínky nebo postřehy k práci Charity, obraťte se na nás, pracovníky Charity, nebo na některé ze členů současné Charitní rady. Děkuji.

Složení charitní rady Charity Valašské Meziříčí na období 2006–2008: Miloš Skýpala, Evžen Hlavica, Jana Wesselá, Petra Palátová, Pavel Konrády, Michal Perutka a Karel Kutálek.

Zdislava Odstrčilová, ředitelka Charity

Charita nabízí

Chcete využít svůj potenciál, nadání? Chcete na sobě pracovat, nalézt uplatnění? Hledáte pro sebe společnost? Nevíte, čím naplnit svůj volný čas? Klub „Můžeš!“ nabízí lidem se zdravotním postižením od 16 do 65 let:

- neformální setkávání
- možnost tvořit, učit se rozvíjet se
- účast ve svépomocné skupině
- odborné poradenství pro sociální rehabilitaci a integraci
- informace o síti služeb pro zdravotně handicapované
- informace o činnosti a službách Charity Valašské Meziříčí
- duševní a duchovní podporu

V klubu najdete:

- tvůrčí dílny – výtvarnou, hudební, literární, pracovní
- svépomocnou skupinu
- kurzy – základů angličtiny a základů obsluhy PC
- poradenství sociálního pracovníka

Činnost Klubu je realizována prostřednictvím projektu Klub Handicap Valašské Meziříčí v programu Phare 2003 – RLZ.

Bližší informace můžete získat:
Charita Valašské Meziříčí,
Kpt. Zavadila 1345 (areál bývalých kasáren)
email: klubmuzes.valmez@caritas.cz
telefon: 571 620 306, mobil: 777 672 903

**Charita Valašské Meziříčí – Agentura podpo-
rovaného zaměstnávání Atta
vyhlašuje výběrové řízení na obsazení pozice
odborného konzultanta**

Požadavky:

- SŠ, VŠ vzdělání, nejlépe sociálního zaměření nebo praxe v oboru sociálním nebo příbuzném
- komunikativnost
- samostatnost
- řidičský průkaz skupiny B
- práce na PC (uživatelsky Word, Excel, Internet)

Nástup možný od 2. května 2006.

Bližší informace získáte na telefoním čísle 571 619 997 nebo 571 619 981.

Písemné žádosti s životopisem zasílejte do konce března na adresu:

Charita Valašské Meziříčí, Kpt. Zavadila 1345
757 01 Valašské Meziříčí

ZŠ Salvátor

Lyžařský výcvik

Žáci 7. ročníku se v termínu 16.–20. ledna zúčastnili základního lyžařského výcvikového kurzu v oblasti Bílá – Mezivodí pod vedením Mgr. B. Vodákové a Mgr. M. Stonavského. Na závěr připravili instruktoři žákům soutěž ve slalomu. Zde jsou výsledky:

1. družstvo – chlapci: 1. místo – O. Štefka (čas 23,2 s);
2. místo – V. Haiker 24,6 s; 3. místo – P. Hoffman 24,8 s;
děvčata: 1. místo – J. Mikušková 26,8 s; 2. místo – M. Palyzová a M. Štefková 27,0 s.

2. družstvo – chlapci: 1.m. – V. Daněk 26,0 s; 2. místo – P. Bartošek 27,5 s; 3. místo – Š. Černochoch 28,7 s; **děvčata:** 1. místo – S. Vanniová 28,5 s; 2. m. - J. Barešová 31,5 s; 3. místo – V. Špalková 34,5 s.

Betlém na výstavě

V Galerii KZ probíhala až do 25. ledna Mezinárodní výstava betlémů, jejíž součástí byl betlém vyrobený žáky keramického kroužku naší školy pod vedením paní zástupkyně Mgr. L. Cahové. Příjemně nás překvapilo, že právě betlém z naší školy byl vyhodnocen a oceněn jako nejzdařilejší dětská práce. Kdo jste tuto výstavu zhlédli, jistě uznáte, že rozhodování poroty nebylo jednoduché.

Karneval

Tímto chceme poděkovat všem dětem, rodičům či jiným pomocníkům, kteří neváhali pořídit pěkné masky a přišli

dne 2. února na karneval, který jsme pořádali. Naše díky patří též všem sponzorům za dárky do tomboly a chutné občerstvení.

Zápis

V pátek 3. února proběhl v naší škole zápis žáků do 1. ročníku na školní rok 2006–2007. Je potěšující, že se k zápisu dostavilo 23 žáků. Někteří z nich usednou do školních lavic v příštím školním roce, jiní o rok později. Na všechny se moc těšíme!

Sbírka brýlí

Stále pokračuje sbírka brýlí pro Afriku. Děkujeme všem, kteří brýle přinesli. Začátkem února jsme odeslali do kláštera Pražského Jezulátka 383 ks dioptrických, 40 ks dětských a 67 ks slunečních brýlí. Máte-li ještě nějaké brýle, které chcete tímto způsobem věnovat chudým lidem do Afriky, přinášejte je v pracovních dnech, mimo školní prázdniny, od 7 do 16 hodin. Podmínka: jejich neporušenost.

Popeleční středa

Ve středu 1. března vstoupíme do liturgické doby postní. V 8 hodin budeme slavit ve farním kostele mši svatou, jste srdečně zváni. Chceme poděkovat těm z vás, kteří při mších svatých, jichž se účastní i naše škola, uvolňujete místa v předních lavicích dětem.

Misijní koláč

Po roce se opět připravujeme na, v naší farnosti tolik oblíbený, Misijní koláč, jehož hlavním organizátorem jsou Papežská misijní díla. Uskuteční se o 4. neděli postní, tj. 26. března po všech mších. Koláče, buchtý, perníky, záviny (štrúdlý), bábovky aj. pekařské či cukrářské výrobky přijímáme o den dříve v sobotu 25. března od 15³⁰ do 16 hodin na faře. Místnost bude označena. Předem děkujeme všem, kteří chtějí touto cestou pomoci lidem žijícím v bídě.

L. Černochochová

Období takzvaného katechetického hnutí

dokončení ze strany 1

Tato metoda požadovala mezi jiným, aby obsah jednotlivých náboženských pravd byl dětem přibližován ne vysvětlováním její abstraktní katechismové formule, ale pomocí vyprávění vhodné konkrétní události ze života, nebo události z Bible.

Vývoj a rozšíření mnichovské metody katechizace dětí školního věku umožnilo přechod od jednoduchého „vysvětlování“ katechismu k „zpracování“ jeho obsahu, rozčleněnému teď už na jednotlivé výukové „lekcce“, z nichž každá obsahovala několik metodických kroků. Účelem těchto kroků, nazývaných též formální stupně (znázornění, výklad, aplikace v konkrétním životě), bylo zajistit u dětí neustálou interakci jejich sféry kognitivní, citové i volní.

pokračování příště
P. doc. dr. Ludvík Dřímál, Th.D.

Rozhovor

Před několika dny jsem měl příležitost setkat se s novým provinciálem Provincie Řádu bratří kazatelů – dominikánů, P. ThDr. Tomášem Benediktem Mohelníkem, který pochází z naší farnosti, a většina z vás ho jistě dobře zná.

Otče Tomáši, můžeš nám říci něco o sobě?

Myslím, že představovat se nějak zvlášť nemusím – mé řeholní jméno je Benedikt a pocházím z Krásna, kde bydlí i moje rodina. Ministrovat jsem začal asi v 6.–7. třídě základní školy a přiznám se, do náboženství se mi moc nechtělo, utíkal jsem odtamtud, chodil jsem „za náboženství“. Až později mne zaujaly letní ministrantské tábory a společenství mládeže.

Měl jsi v té době nějakého duchovního vůdce?

Důležitou roli v této etapě mého života a později při rozhodování pro kněžské a řeholní povolání sehrál P. Petr Siostrzonek. Umožnil mně a ještě jednomu kamarádovi – ministrantovi pobýt několik dní v benediktinském opatství v Polsku u Krakova, kde jsem zblízka poznal řeholní život – a ten se mi zalíbil.

Napadá mi taková všetečná otázka – proč tedy nejsi benediktín?

P. Petr mi půjčil nějaké knihy, abych se seznámil i s jinými řeholemi. U benediktínů se mi líbil stabilní monistický způsob prožívání řehole, ale trochu mi připadali uzavření do sebe. Do oka mi padli dominikáni – taktéž mají v sobě ten silný monastický rys (život ve společenství bratří, společné slavení liturgie), ale navíc – to, co načerpají studiem a vnitřní modlitbou, vydávají ven – vnitřní život je propojen s apoštolátem. Dodnes oceňuji velkorysost P. Petra, že ačkoli benediktín, nijak neupřednostňoval svou spiritualitu, ale dal mi možnost svobodného výběru.

Co následovalo potom?

Po maturitě na Střední kamenické škole v r. 1989 jsem zahájil studium teologie v Litoměřicích, současně jsem ale o prázdninách nastoupil (tehdy ještě tajně) do noviciátu v Mikulově. V r. 1993 jsem skládal věčné sliby, v r. 1995 jsem byl vysvěcen na kněze a pak působil tři roky v kostele sv. Michala v Olomouci. Poté jsem šest let studoval ve Švýcarsku (Fribourg), doktorandská studia jsem ukončil vloni v červenci.

Ve Švýcarsku je v určitých oblastech v početní převaze vedle katolíků Kalvínská církev. Jak se tam uskutečňuje ekumenismus? V čem bychom se mohli od Švýcarů poučit?

Pro Švýcary je typická vysoká míra vzájemné tolerance a zodpovědnost. Ačkoliv žijí ve federaci dvacetišesti malých státek (kantonů) a mluví se zde německy, ale také francouzsky a italsky, jsou vždy ochotni a schopni

hledat společná, v dobrém slova smyslu kompromisní řešení, která nakonec vyhovují všem.

A v náboženské oblasti? Líbilo se mi, že všechny církve, katolíci obzvlášť, mají rozvinutý cit pro sociální oblast. Například v postní době se vyhlašuje tzv. „Postní akce“ – každý farník dostane sáček označený logem, do kterého strádá, co si odřekne. Církve pak z těchto prostředků organizují rozsáhlou charitativní činnost v ekumenickém rozměru.

Nyní jsi zase doma, v Česku, a stojíš v čele České dominikánské provincie. Můžeš nám přiblížit organizaci vaší řehole?

Náš řádový život je řízen kapitulou, což je shromáždění deseti volených delegátů z celé provincie na čtyři roky. V tomto období kapitula určuje organizaci řádového života, vnější činnost apod. Sv. Dominik řekl: „Já jsem ten, který poslouchá bratry.“ Tím vtiskl naší řeholi do určité míry demokratický princip řízení. V současnosti se hodláme zaměřit na mládež ohroženou ve víře, na rodiny a na městskou misii.

Když uvádíš městskou misii, dočetl jsem se, že organizujete činnost misijního autobusu. Můžeš nám k tomu něco říci?

Misijní autobus už neexistuje. Byla to iniciativa, kterou jsme převzali od belgických bratří a rozvinuli krátce po Sametové revoluci. Naši spolubratři v řadě měst diskutovali nejen s mládeží, ale s kýmkoli, kdo měl zájem, o základních existenčních otázkách, smyslu života, o víře atd. Pokusili se oslovit co nejvíce lidí, těch, co měli zájem. Samozřejmě se nedá změřit, jaké ovoce tato iniciativa přinesla, to může posoudit jedině Bůh. Tuto iniciativu jsme ale nezavrhli úplně, pouze ji realizujeme jinými způsoby.

Ale jistě kromě toho vyvíjíte ještě další činnost?

Ano, kromě klasického kázání pravd víry k tomu v dnešní době přistupuje apoštolát prostřednictvím masmédií. Například naše nakladatelství Krystal nabízí řadu odborných titulů pro teologické vzdělávání, vydáváme časopis Salve, máme nahrávací studio Veritas v Praze a spolupracujeme s Proglasem.

Některým lidem, zvláště mládeži, může vaše kázání připadat jednostranné, že jsou postaveni do role pasivních příjemců informací...

Z našeho pohledu kázání není jen klasická homilie v kostele, ale např. učíme na školách, máme publikační činnost, to je také kázání. Zaměřujeme se na diskuzi – naši prodlouženou rukou jsou zde laičtí terciáři, kteří vykonají mnoho dobrého v civilním prostředí. Celoživotní vzdělávání není pro nás samoúčelné, není to honba za tituly, ale slouží k poznání Pravdy a k apoštolátu.

Děkuji za rozhovor a přeji hojnost Božího požehnání při novém působení.

připravil Mgr. Jiří Dřímál

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

„Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než tito ostatní?
(Jan 21,15)

Nemůže být žádné pochyby o tom, co měl Ježíš na mysli, když zval své učedníky, aby s ním vypili kalich úmluvy. Slavnostně je označil za zakládající členy nového Božího lidu – církve.

A přece ho všichni ještě dřív, než skončila noc, nechali na holičkách. Byl zatčen, hnán před soud... Všechno vypadá tak, jako by se nový Izrael rozpadl hned po svém zrodu.

Jak to, že za těchto okolností mohla církev vůbec začít existovat?

První křesťané – a kdo to mohl vědět lépe než oni – odpověděli, že se k nim Ježíš vrátil, jsa živ, když byl předtím umřel. Jeho návrat byl aktem odpuštění, které je znovu postavilo na místo ztracené zradou.

Právě to dokládá dramatická scéna z konce Janova evangelia.

Petr, který svého Mistra během soudu třikrát hrubým způsobem zapřel, potkává neočekávaně po bezvýsledném nočním rybolovu zmrtvýchvstalého Ježíše na břehu jezera. Jan zaznamenává některá místa z jejich rozhovoru.

Když pojedli, ptá se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mne?“

Petr odpověděl: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“

Pán na to řekl: „Pas mé ovce...“ a dodal: „Následuj mne.“

Těmito slovy je zběh přiveden zpátky k počátku. Je mu dáno znovu vykročit. Jeho zrada je smazána.

To je obraz toho, co se událo v onom malém stádu. Nový Boží lid se skutečně rozpadl. Z uskutečněného díla by nebylo nic, kdyby nebyl znovu vytvořen aktem odpuštění. Církev byla vyvedena k životu – z hrobu. Jejimi zakladateli byli lidé, kteří se zdiskreditovali. Svému poslání mohla a může dostát jen díky Boží velkodušnosti. Nikdy bychom na to neměli zapomenout.

o. Jaroslav Kašpar

Přehled hospodaření za rok 2005

Farnost	Branky	Lešná	Valašské Meziříčí
Nájemné	0,00 Kč	73,00 Kč	313,00 Kč
Sbírky	372 847,00 Kč	302 993,00 Kč	1 787 938,00 Kč
Dary fyzických a právnic. osob	0,00 Kč	2 000,00 Kč	81 500,00 Kč
Úroky z vedení běžného účtu	590,83 Kč	80,46 Kč	380,56 Kč
Příspěvek od MÚ	0,00 Kč	100 000,00 Kč	250 000,00 Kč
Náhrady škod	19 700,49 Kč	19 700,49 Kč	19 700,49 Kč
Ostatní příjmy ¹⁾	0,00 Kč	0,00 Kč	29 930,00 Kč
Zůstatek k 31. 12. 2004	300 762,07 Kč	43 586,02 Kč	232 654,31 Kč
Příjmy celkem	693 900,39 Kč	468 432,97 Kč	2 402 416,36 Kč
Mzdy	0,00 Kč	0,00 Kč	65 947,00 Kč
Daň z příjmu zaměstnanců	0,00 Kč	0,00 Kč	6 675,00 Kč
Sociální a zdravotní pojištění	0,00 Kč	0,00 Kč	39 442,00 Kč
Bohoslužebné výdaje	2 828,00 Kč	7 875,00 Kč	71 558,00 Kč
Režijní výdaje ²⁾	60 569,60 Kč	48 669,10 Kč	550 443,60 Kč
Opravy památek ³⁾	43 500,00 Kč	287 651,10 Kč	2 384,50 Kč
Opravy ostatní ⁴⁾	12 633,00 Kč	0,00 Kč	307 506,50 Kč
Odeslané sbírky ⁵⁾	33 585,00 Kč	36 417,00 Kč	458 937,00 Kč
Dary a charitativní výdaje ⁶⁾	5 997,00 Kč	5 668,00 Kč	278 606,00 Kč
Daň z nemovitostí	0,00 Kč	0,00 Kč	1 651,00 Kč
Ostatní výdaje ⁷⁾	8 236,00 Kč	8 156,00 Kč	233 712,00 Kč
Výdaje celkem	167 348,60 Kč	394 436,20 Kč	2 016 862,60 Kč
Rozdíl příjmů a výdajů	526 551,79 Kč	73 996,77 Kč	385 553,76 Kč

- 1) Vrácení daně, příspěvky farností na počítač pro účetní.
- 2) Např.: plyn, el. energie, telefon, vodné, stočné, ostraha kostela, poštovní a bankovní poplatky, kancelářské potřeby.
- 3) **Branky** – zaměření kostela, projekt na krov.
Lešná – osvětlení kostela, sanační omítky, kovaná mříž.
Valašské Meziříčí – oprava věžních hodin.
- 4) **Branky** – digitální číselník.
Valašské Meziříčí – farní dvůr, výměna ohřívачů vody, výměna WC a umyvadla.
- 5) Svatopetrský haléř, Svatá země, bohoslovci, církevní školství, misie, Arcidiecézní charita, potřeby diecéze.

- 6) Ekumenická bohoslužba, bible pro Etiopii, farnost Zašová, komunita karmelitánů, Azylový dům, příspěvek na Svět. setkání mládeže, poutí dětí – Zašová, knihy – Charita, ZŠ Salvátor.
- 7) **Valašské Meziříčí** – Počítač, televize, video, tiskárna, vysavač, sporák, varhany – hřbitovní kaple, Jasenice, primice, pastorační a katechetické pomůcky, učebnice náboženství, odměny pro děti, úhrada autobusu – ZŠ Salvátor, knihy do farní knihovny.
Branky – odměny pro děti, žaltáře, rámování obrazu, dokumentace požární ochrany.
Lešná – vysavač, učebnice náboženství, odměny pro děti, rámování obrazu, dokumentace požární ochrany.

Mariánské informace

• Fatimský apoštolát, jako jedno z laických hnutí v katolické církvi, obdržel 3. února 2006 v Římě schválení stanov hnutí Svatým stolcem, a to dekretem papežské rady pro laiky, který zástupcům Světového apoštolátu Fatimy předal na závěr mariánského kongresu předseda papežské rady pro laiky arcibiskup Stanislav Rylko. Českou delegaci vedli otec arcibiskup Karel Otčenášek a P. Pavel Dokládál. Tímto dostal Fatimský apoštolát oficiální pověření k působení v univerzální církvi.

V návaznosti na tento akt byla při oblastním setkání Fatimského apoštolátu 14. 2. 2006 v našem kostele posvěcena putovní socha Panny Marie Fatimské a vyslána zatím do rodin členů Fatimského apoštolátu naší oblasti, aby proběhlo v rodinách jejich zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie v pokračování linie zasvěcení světa Svatým otcem v Římě roku 2000 a zasvěcení našich diecézí při putování sochy Panny Marie Fatimské po našich katedrálách v září 2003. Počítá se, že později bude putovní socha přicházet všude tam, kde bude pozvána a přijata. Socha byla nabídnuta k pouti po rodinách nejprve mimo Valašské Meziříčí. K nám se dostane patrně někdy v létě. Informace budou sdělovány na pravidelných úterních večeradlech Fatimského apoštolátu, která začínají v zimě i v létě v 18⁰⁰ v našem kostele.

• Na zahájení postní doby je možnost zúčastnit se pouti do ČM Fatimy Koclířov – národního centra Fatimského apoštolátu ČR v sobotu 4. 3. 2006 při slavení březnové fatimské soboty. Hlavní host zde bude tentokrát o. biskup Josef Hrdlička. Autobus pojede, v případě že bude zájem, v 10⁴⁵ od nádraží ČSAD. Přihlaste se co nejdříve.

• Letošní termín pouti Fatimského apoštolátu do Medžugorje je 11.–17. září 2006. Přihlášky přijímám už nyní.

Václav Chládek

Vatikán se vyjádřil ke karikaturám Mohameda

Svatý stolec zaujal stanovisko ve sporu o karikatury proroka Mohameda, zveřejněné ve světovém tisku. Vatikánské tiskové středisko vydalo prohlášení, ve kterém upozorňuje, že svobodu slova nelze ztotožňovat s urážením náboženského cítění věřících lidí. Některé formy lechtivé kritiky nebo výsměchu jsou dokladem nedostatku citlivosti a nepřípustnou provokací, čteme ve vatikánském prohlášení. Dějiny nás učí, že cesta k zahojení bolestných ran lidstva tudy nevede.

Prohlášení Svatého Stolce varuje také před připisováním urážlivých zobrazení koncipovaných jednotlivci určitým státům. V každém případě by vlády těchto zemí měly zasáhnout v souladu s platným právem. Jakákoliv intolerance, bez ohledu na svůj původ, je vždy vážným ohrožením míru – uvádí tiskové středisko Svatého Stolce.

Čas dobrých předsevzetí

Dne 18. října 1992 požehnal pan farář Jan Valenta společně s o. Jaroslavem Kašparem naší farní knihovnu. Tím byl také oficiálně zahájen její provoz. Od té doby každou třetí neděli v měsíci – jak známo – je otevřena, aby sloužila těm, kdo ji chtějí navštívit. Ti, kdo tak už učinili, vědí, že je bohatě zásobena nejen literaturou duchovního zaměření, ale i beletrií a životopisy různých významných osobností. Obsluha vám případně ochotně poradí.

Mnozí z čtenářů „Života farností“ si možná vzpomenou, že už před několika lety (č. 1/98) si náš pan farář v článku **Akce „farní knihovna“** posteskl, jak málo farníků tuto nabídku využívá. Současně tehdy požádal, aby ti, kterým doma v knihovničce leží nějaká hodnotná kniha, ke které se už nehodlají vracet, věnovali tuto knihu do farního knihovního fondu, čímž by byla dána možnost jejího dalšího širšího využití. Nejsem informován, s jakým ohlasem se tato akce tehdy setkala. Jisté však je, že nových knih, které vycházejí a nakupují se, stále přibývá, avšak našich čtenářů nikoliv. Počet těch, kteří si přicházejí něco vypůjčit nebo se alespoň porozhlédnout, co je k dispozici, je vzhledem k počtu návštěvníků bohoslužeb tak nepatrný, že se jej ostýchám na tomto místě uvádět.

Prohlížel jsem si zpravodaj naší Městské knihovny, který nese název „Knihovnici na radnici“ (č. 1/2006), a se zájmem jsem si přečetl poněkud netradiční statistiku, z níž si dovolím volně citovat: „V loňském roce si každý registrovaný čtenář průměrně vypůjčil 44 knih; při váze jednoho svazku zhruba půl kilogramu si tak domů odnesl 22 kilogramů knih. Budeme-li předpokládat, že síla hřbetu knihy je přibližně 2 centimetry, pak ve vlastní knihovně ušetřil 88 centimetrů místa a při ceně 150 Kč za knihu (což je skromný odhad!) minimálně 6 600 Kč ve vlastní peněženke. Celkem si všichni čtenáři dohromady odnesli 103 250 kilogramů knih; pokud by byly postaveny vedle sebe, vytvořily by řadu o celkové délce 4 kilometry.“

Nedávno jsme vykročili do nového roku 2006. Stalo se již jistou tradicí, že si touto dobou dávají lidé různá předsevzetí. Mám takovýto návrh: Co kdybychom si řekli, že si letos každý z nás ve farní knihovně nejen vypůjčí, ale i přečte alespoň jednu knihu? Nebudu se zde pokoušet vypočítat, jakou řadu by se nám tím podařilo vytvořit, ale rozhodně bychom mohli mít dobrý pocit, že knihy neplní jako „mrtvá investice“ pouze regály, ale skutečně slouží.

Neodkládejme však tuto věc až na poslední chvíli. Mohlo by se pak stát, že by pro velký nával zájemců zůstalo naše předsevzetí nesplněno!

Jestliže pan farář vyhlásil kdysi „Jedna kniha pro farní knihovnu!“, zkusme to dnes trochu jinak: „Jedna kniha z farní knihovny!“ Podaří se to? Bude záležet jenom na nás!

Mgr. Pavel Kotas

Život farností číslo 2, ročník XIII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@razdva.cz, anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 29. února 2006

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>